

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/710/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4411215561
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4411215561.4

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: ZSE Energia, a.s., Čulenova 6, Bratislava, IČO: 36 677 281, zastúpený GRABAN, TORMA & PARTNERS, s.r.o. so sídlom Košice, Vodná 3, proti odporkyni: O. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. R., B. XXX, zastúpená: L. F., bytom Ľ. S. XX, D. R., o zaplatenie 929,66 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa a odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 6. mája 2014, č. k. 5C/57/2012-124, o odvolaní odporkyne proti uzneseniu zo dňa 25. júla 2014, č. k. 5C/57/2012-134 a o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu zo dňa 25. júla 2014, č. k. 5C/57/2012-135, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu **z r u š u j e a**
vec vracia prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

II. Uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 25.07.2014, č. k. 5C/57/2012-134 **z r u š u j e.**

III. Uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 25.07.2014, č. k. 5C/57/2012-135 **m e n í t a k**, že navrhovateľovi sa ukladá povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie v sume 20,50 eura na účet súdu prvého stupňa, v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nové Zámky (súd prvého stupňa v zmysle § 9 ods. 1 OSP) rozsudkom zo dňa 6. mája 2014, č. k. 5C/57/2012-124 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) rozhodol, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi 584,66 € s 5 % úrokom z omeškania zo sumy 33,20 € od 16.12.2008 do 23.03.2009, s 9,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 22,50 € od 24.03.2009 do zaplatenia, s 10 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 165,26 € od 27.02.2009 do zaplatenia, s 9,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 165,26 € od 17.03.2009 do zaplatenia, s 9,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 165,26 € od 16.04.2009 do zaplatenia, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,19 € od 14.08.2009 do zaplatenia, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,19 € od 15.10.2009 do zaplatenia. Vo zvyšku návrh zamietol. Vo výroku rozsudku uviedol, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení rozsudku poukázal prvostupňový súd na to, že navrhovateľ sa návrhom zo dňa 18.08.2011 domáhal voči odporkyni zaplatenia 929,66 € s príslušenstvom titulom neuhradenia faktúr za dodávku elektriny pre domácnosť vydaním platobného rozkazu. Súd vo veci vydal dňa 04.11.2011 platobný rozkaz, voči ktorému v zákonnej lehote odporkyňa podala odpor.

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že spoločnosť ZSE Energia, a.s. ako dodávateľ elektriny uzavrela s odporkyňou dňa 03.12.2008 zmluvu o dodávke elektriny pre odberné miesto B. XXX, D. R. s číslom miesta spotreby 3104102760, pričom z bodu III.3 súd zistil, že odhadovaná výška faktúry za opakované dodanie tovaru a služby bola stanovená v sume 33,19 €. Forma úhrady bola v zmysle zmluvy zabezpečená poštovou poukážkou. Z bodu I.4 predmetnej zmluvy súd zistil, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú platné a účinné Všeobecné obchodné podmienky dodávky elektriny vrátane prevzatia zodpovednosti za odchýlku zo zabezpečením distribúcie elektriny pre odberateľov

elektriny v domácnosti spoločnosti ZSE Energia a.s. (ďalej len všeobecné podmienky). Z predmetných všeobecných podmienok, konkrétne článku IX. Bod 9.3 mal súd preukázané, že dodávateľ má právo zmeniť výšku alebo počet faktúr za opakované dodanie tovaru a služieb (preddavkových platieb), o zmene výšky preddavkových platieb bude odberateľ informovaný vhodnou formou, napríklad na vyúčtovacej faktúre. Odporkyňa sa na základe zmluvy zaviazala uhrádzať cenu za poskytované služby formou poštovej poukážky. Navrhovateľ faktúrou číslo 7120474290 vyfakturoval sumu 136,98 € s dátumom platnosti 25.02.2009, faktúrou č. 7120567694 sumu 208,02 € s dátumom splatnosti 02.11.2009, faktúrou č. 7493788958 sumu 33,20 € so splatnosťou 15.12.2008, faktúrou č. 75022427171 sumu 165,26 € so splatnosťou 26.02.2009, faktúrou č. 7502498551 sumu 165,26 € s dátumom splatnosti 16.03.2009, faktúrou č. 7502605465 sumu 165,26 € s dátumom splatnosti 15.04.2009, faktúrou č. 7503023397 sumu 33,196 € s dobou splatnosti 13.08.2009 a faktúrou č. 7503237737 sumu 33,19 € splatnú 14.10.2009. Navrhovateľ v priebehu dokazovania poukázal na vyúčtovacie faktúry číslo 7120474290 a č. 7120567694, v ktorých je odpočítané opakované dodanie tovaru a služieb, čo znamená, že bez ohľadu na to, či boli zálohové faktúry alebo preddavkové faktúry uhradené, sú z konečného vyúčtovania vždy odpočítané. Súd zistil, že za fakturačné obdobie od 26.11.2008 do 09.01.2009 navrhovateľ vyfakturoval odporkyňi zlú výšku, keď namiesto zmluvnej dohodnutej čiastky 33,19 € účtoval jej sumu 136,98 €. Odporkyňa túto faktúru reklamovala u navrhovateľa, ktorý jej aj reklamáciu uznal za uvedené fakturačné obdobie a vystavil jej opravnú faktúru, z ktorej následne vyplynul preplatok vo výške 10,70 €. Odporkyňa tvrdila, že nasledujúce faktúry, ktoré jej navrhovateľ zasielal na čiastku 165,26 €, asi 5 krát reklamovala s tým, že navrhovateľ nemá právo jednostranne zvýšiť pôvodne dohodnutú výšku preddavku na odber elektrickej energie. Navrhovateľ k návrhu doložil nasledovné faktúry č. 7120474290 za fakturačné obdobie od 26.11.2008 do 09.01.2009 s nedoplatkom 136,98 €, fa. č. 7120567694 na nedoplatok 208,02 € za fakturované obdobie 10.01.2009 do 01.10.2009, fa. č. 7493788958 na sumu 159,70 € za obdobie od 26.11.2008 do 14.12.2008, fa. č. 7502427171 165,26 € za obdobie od 15.01.2009 do 14.02.2009, fa. č. 7502498551 na sumu 165,26 € za obdobie 15.02.2009 do 14.03.2009, fa. č. 7502605465 na sumu 165,26 € za obdobie od 15.03.2009 do 14.04.2009, fa. č. 7503023397 na sumu 33,19 € za obdobie od 15.07.2009 do 14.08.2009 a fa. č. 7503237737 na sumu 33,19 € za obdobie od 15.09.2009 do 14.10.2009.

Ďalej z vyúčtovacích faktúr číslo 7120474290 a číslo 7120567694 zistil, že na prvej strane navrhovateľ odpočítal opakované dodanie tovaru a služby čo znamená, že bez ohľadu na to, či boli zálohové faktúry alebo preddavkové faktúry uhradené, boli z konečného vyúčtovania vždy odpočítané. Takto to bolo aj v prípade vyúčtovacej faktúry číslo 7120474290, v ktorej bolo odpočítané opakované dodanie tovaru a služby a odpočítaná suma 33,20, t.j. zálohová fa. č. 7493788958 a taktiež z vyúčtovacej fa. č. 7120474290 bola odpočítaná dodávka za opakované dodanie služby bez ohľadu na to, či bola alebo nebola preddavková faktúra uhradená a to z dôvodu, že každá faktúra ako daňový doklad je platná a nie je ju možné stornovať. Z vyúčtovacej fa. č. 7120567694 bola odčítaná suma 694,92 €, t.j. 9 zálohových faktúr, pričom tri z nich boli vystavené na sumu 165,26 €, konkrétne fa. číslo 7502427171, 7502498551 a 7502605465 a zvyšných 6 zálohových faktúr bolo vystavených na sumu 33,19 €, konkrétne išlo o fa. č. 7502702003, 7502812279, 7502915998, 7503023397, 7503125551 a 7503237737. Uvedené zálohové faktúry boli vystavené v období, ktoré spadá do obdobia vyúčtovacej faktúry číslo 7120567694. Súd v rámci dokazovania zistil, že navrhovateľ vystavil odporkyňi faktúry v celkovej výške 1.073,12 € a jednu opravnú faktúru vo výške preplatku na sumu 10,70 €, čo je celková suma vo výške 1.062,42 € - 132,76 € = 929,66 €, čo bola aj žalovaná suma navrhovateľom.

Vykonaným dokazovaním mal súd jednoznačne preukázané, že návrh navrhovateľa je čiastočne dôvodný. Bolo preukázané a nesporné v konaní, že zmluva s odporkyňou bola uzavretá v písomnej forme, jej predmet bol dostatočne určitý a jednotlivé ustanovenie zmluvy neboli v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona. Na základe tejto zmluvy vznikla navrhovateľovi povinnosť odporkyňi dodávať elektrinu do odberného miesta určeného odporkyňou a odporkyňi vznikla povinnosť za spotrebovanú elektrinu zaplatiť dojednanú cenu. Navrhovateľ si svoju povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy riadne splnil, keď odporkyňi elektrinu dodával, avšak odporkyňa si svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy plnila iba čiastočne a za dodanú elektrinu vyúčtovanú faktúrami v celkovej výške 929,66 € za obdobie od 26.11.2008 do 01.10.2009 nezaplatila. Pri vyslovení tohto záveru súd vychádzal najmä z tvrdení navrhovateľa a ním predložených faktúr, o ktorých správnosti nemal dôvod pochybovať. Z predložených faktúr navrhovateľa mu súd prisúdil sumu 584,66 €, a to konkrétne za fa. č. 7493788958 na sumu 22,50 €, fa. č. 7502427171 na sumu 165,26 €, fa. č. 7502498551 na sumu 165,26 €, fa. č. 7502605463 na sumu 165,26 €, fa. č. 7503023397 na sumu 33,19 €, fa. č. 7503237737 na sumu 33,19 €. Súd mal nad akúkoľvek pochybnosť preukázané, že zálohové faktúry odporkyňa neuhradila a ani v priebehu dokazovania súdu nepreukázala, že ich skutočnosť navrhovateľovi uhradila i napriek tomu, že jej

súd uložil, aby ich predložila súdu. Uvedené faktúry boli vystavené ako zálohové a vyčíslené v súlade so zmluvou a jej článkom 5. Z článku 3 zmluvy o združenej dodávke elektriny vyplýva, že cena a platobné podmienky sú odhadované za opakované dodanie tovaru a služby v sume 1.000,-- Sk (33,19 €), z toho ďalej vyplýva, že faktúry nevychádzajú z taxatívne určenej ceny za službu, ale odhadom a vlastne skutočná spotreba elektrickej energie sa má zohľadniť za konkrétne vyúčtovacie obdobie vyúčtovacou faktúrou, ktorá má vychádzať zo skutočnej spotreby elektrickej energie vykonanej odpisom. Súd fa. č. 7120567694 vo výške 208,02 € zamietol, pretože z uvedenej faktúry vyplýva, že navrhovateľ spotrebu elektrickej energie stanovil odporkyni odhadom, pričom išlo o faktúru vyúčtovaciu za obdobie 10.01.2009 do 01.10.2009, a teda uvedená výška spotrebovanej energie nevychádza z reálnej spotreby odporkyne. Uvedená faktúra je vyúčtovaná nesprávne, pretože zmluva bola uzavretá účastníkmi až dňa 03.12.2008, keď došlo k jej podpisu poslednou zmluvnou stranou, pričom uvedená faktúra znie na fakturované obdobie od 10.01.2009 do 01.10.2009. Súd zamietol návrh v sume 136,98 € vyplývajúci z vyúčtovacej faktúry číslo 7120474290, nakoľko uvedená faktúra bola vyúčtovaná nesprávne za obdobie 26.11.2008 do 09.01.2009, keď zmluva o združenej dodávke elektriny bola uzavretá až dňa 03.12.2008, kedy došlo k jej podpisu poslednou zmluvnou stranou. Uvedenú faktúru na základe reklamácie odporkyňou navrhovateľ opravil faktúrou číslo 7101462162, z ktorej vyplýva, že za fakturované obdobie nemala odporkyňa nedoplatok, ale vznikol jej preplatok v sume 10,70 €, ktorý preplatok bol kompenzovaný s faktúrou číslo 7493788958. Keďže odporkyňa s platením faktúr bola v omeškanií súd priznal navrhovateľovi podľa § 517 odsek 1 O.z. i úrok z omeškania za jednotlivé faktúry.

Zistený skutkový stav súd právne posúdil podľa § 20 ods. 1 a § 30 ods. 2 zákona č. 655/2004 Z. z. o energetike a o zmene niektorých zákonov (zrejme zákon č. 656/2004 Z. z. -pozn. odvolacieho súdu). Záverom uviedol, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku podľa § 151 odsek 3 O.s.p. Uvedený rozsudok prvostupňového súdu včas podaným odvolaním napadli obaja účastníci konania. Odporkyňa podané odvolanie odôvodnila v zmysle § 205a písm. f) OSP tým, že rozhodnutie prvostupňového súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázala na to, že konajúci súd sa vo svojom odôvodnení rozsudku opiera o Všeobecné obchodné podmienky dodávky elektriny, konkrétne článku IX Bod 9.3, kde má súd za preukázané, že žalobca má právo zmeniť výšku preddavkových platieb. Je toho názoru, že takýto postup žalobcu musí byť logickým spôsobom odôvodniteľný a nie svojvoľný. Pokiaľ by sa plynutím času trvania zmluvy, napr. po niekoľkých mesiacoch preukázalo, že odoberá väčšie množstvo elektriny ako platí zálohovú faktúru, ktorá bola písomne dojednaná vo výške 33,19 € mesačne, postup navrhovateľa by nenamietala. Navrhovateľ ale v celkom prvej faktúre zvýšil cenu zálohovej platby na čiastku 136,98 € a v ďalších ju navyšil o viac ako 400 %. Ako spotrebiteľ nemohla ovplyvniť Všeobecné podmienky žalobcu vytlačené vo formulárovom štandarde a je toho názoru, že pokiaľ by bolo žalobcovi priznané, že jeho konanie je v súlade s právom, potom je každý spotrebiteľ v ohrození, že bude neplatiť so všetkými dôsledkami tomu prislúchajúcimi, alebo bude musieť strpieť diktát toho, ktorý tu je vlastne pre neho a ktorý sa má o neho starať s odbornou starostlivosťou v zmysle príslušných ustanovení o spotrebiteľských zmluvách. Cenu služby navrhovateľa považuje za podstatnú náležitosť pri rozhodovaní o jej využívaní. V prípade, keď jej príjem v rozhodnom období nedosahoval ani životné minimum, postup navrhovateľa považuje za likvidačný a určite by si za takýchto zmluvných podmienok nedovolila takúto službu požadovať. Žiadala, aby Krajský súd v Nitre predmetný rozsudok zrušil a vec vrátil na nové konanie, prípadne aby sám v merite veci rozhodol. Navrhovateľ podal odvolanie proti druhému výroku rozsudku, ktorým súd návrh vo zvyšku zamietol, dôvodiac tým, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam, neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Uviedol, že predmetom konania boli konkrétne zálohové faktúry č. 7493788958, 7502427171, 7502498551, 7502605465, 7503023397, 7503237737 a vyúčtovacie faktúry č. 7120474290 a 7120569694, a to za konkrétne obdobia. Odporkyňa okrem žalovaných faktúr v priebehu trvania zmluvného vzťahu s navrhovateľom uhradila len štyri zálohové faktúry, všetky vo výške á 33,19 € za obdobie od 15.04.2009 do 14.05.2009, od 15.05.2009 do 14.06.2009, od 15.06.2009 do 14.07.2009 a od 15.08.2009 do 14.09.2009, spolu vo výške 132,76 €. Prvostupňový súd sa nedostatočne zaoberal momentom vzniku zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania. Zmluva o združenej dodávke elektriny uzatvorená medzi účastníkmi konania (ďalej len „Zmluva“) je svojou povahou kúpnu zmluvou v zmysle Občianskeho zákonníka, ktorý pre tento typ zmluvy nepredpisuje písomnú formu. Nepopiera, že písomné vyhotovenie zmluvy bolo podpísané odporkyňou až dňa 03.12.2008, avšak navrhovateľ začal s dodávkou elektriny a zabezpečením príslušných distribučných služieb už dňa 26.11.2008 na

základe telefonickej objednávky odporkyne práve zo dňa 26.11.2008, ktorá požiadala o uzatvorenie zmluvy ako dedič po predchádzajúcom odberateľovi, takže došlo len k zmene odberateľa na odporkyňu a pre potvrdenie bolo odporkyňi zaslané dodatočne písomné vyhotovenie zmluvy. Touto skutočnosťou sa prvostupňový súd vôbec nezaoberal, práve naopak, za začiatok trvania zmluvného vzťahu považoval až deň podpisu Zmluvy odporkyňou, a to aj napriek tomu, že žalované faktúry sú vystavené za obdobie od 26.11.2008. Na druhej strane ako ďalšiu nesprávnosť rozhodnutia prvostupňového súdu na str. 4 odôvodnenia: „Bolo preukázané a nesporné v konaní, že zmluva s odporkyňou bola uzavretá v písomnej forme (...) dňa 03.12.2008.“, so záverom ktorým nemôže navrhovateľ súhlasiť, prvostupňový súd, rozporujúc sám sebe uznal nárok navrhovateľa ako čiastočne dôvodný práve v časti všetkých vystavených zálohových faktúr, teda zaviazal odporkyňu zaplatiť aj zálohovú faktúru č. 7493788958 za obdobie od 26.11.2008 do 14.12.2009. Z uvedeného vyplýva zjavný rozor v úvahách súdu i v samotnom rozhodnutí vo veci samej, nakoľko súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Nedostatočne preskúmané skutočnosti majú vplyv aj na rozhodnutie prvostupňového súdu, ktorým zvyšok návrhu v časti vyúčtovacej faktúry č. 7120474290 vo výške 136,98 € a v časti vyúčtovacej faktúry č. 7120567694 vo výške 208,02 € zamietol. S odôvodnením rozsudku v časti výroku o zamietnutí sumy 208,02 € navrhovateľ nesúhlasil a poukázal pri tom na svoje vyjadrenia zo dňa 24.05.2012 a 14.11.2013, ktorého prílohu tvorili Všeobecné obchodné podmienky účinné od 01.08.2008 a od 01.01.2009 a zápisnicu z pojednávania dňa 14.03.2013. Vo vyjadrení k odporu navrhovateľ uviedol: „Faktúra č. 7120474190 vo výške 136,98 € je vystavená na predmetnú sumu odhadom a to z dôvodu, že dňa 27.11.2008 mal byť u odporkyne vykonaný odpočet. V tento deň sa však z dôvodov na strane odporkyne odpočet nevykonala a následné pokusy zo strany navrhovateľa dohodnúť náhradný termín odpočtu boli bezvýsledné, nakoľko odporkyňu sa žiadnym spôsobom nepodarilo skontaktovať. Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní uskutočnenom dňa 14.03.2013 uviedol, že nebolo možné dostať sa k odbernému miestu a odporkyňa naopak uviedla, že Zmluvu predtým, ako ju podpísala, uzatvárali telefonicky. Z predložených Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“), okrem skutočností týkajúcich sa zálohových platieb s ktorými sa prvostupňový súd správne vysporiadal, konkrétne z článku IX bod 9.4 VOP vyplýva: „Vyúčtovaciu faktúru za spotrebu elektriny vyhotoví Dodávateľ na základe odpočtu určeného meradla, vykonaného v súlade s Prevádzkovým poriadkom alebo odhadom v prípade neprístupnosti určeného meradla alebo ak odpočet nemôže byť vykonaný z dôvodov na strane Odberateľa. Termíny odpočtov určených meradiel sú 12-mesačné, pričom nie je podmienkou dodržanie kalendárneho roka. Vo vyúčtovacej faktúre za spotrebu elektriny sa uvedie rozdiel medzi predpokladaným odberom a skutočným odberom elektriny. Vyúčtovaciu faktúru za spotrebu elektriny vystavuje Dodávateľ aj v prípade mimoriadneho odpočtu najmä pri výmene určeného meradla, ukončení odberu a pod.“ Súčasne podľa čl. IV bod 4.7 VOP: „Odberné energetické zariadenie zriaďuje, prevádzkuje a za údržbu, bezpečnú a spoľahlivú prevádzku zodpovedá Odberateľ. Odberateľ sa zaväzuje umožniť PDS alebo poverenej osobe prístup k odbernému energetickému zariadeniu a k určenému meradlu s cieľom vykonania kontroly, výmeny, odobratia určeného meradla alebo zistenia odobratého množstva elektriny v súlade s Prevádzkovým poriadkom a príslušnými všeobecne záväznými právnymi predpismi. Opakované neumožnenie prístupu PDS k určenému meradlu ani po písomnej výzve Dodávateľa sa považuje za podstatné porušenie Zmluvy zo strany Odberateľa. Predloženými listinnými dôkazmi má navrhovateľ jednoznačne preukázané, že mal plné právo vykonať odporkyňi vyúčtovanie spotreby na základe odhadu, nakoľko bolo ex lége povinnosťou odporkyne podľa § 30 ods. 2 písm. a/ zák. č. 656/2004 Z. z. o energetike ako odberateľky elektriny v domácnosti umožniť prevádzkovateľovi distribučnej sústavy nevyhnutný prístup k meradlu. Odporkyňa vlastnou vinou zapríčinila fakturáciu tak ako je predmetom tohto konania a neučinila žiadne kroky smerujúce k zisteniu skutočného stavu, preto jej konanie považuje navrhovateľ za účelové a špekulatívne a rozhodnutie súdu za nesprávne právne posúdenie vecí, spôsobujúce právnu neistotu a legalizáciu porušovania povinnosti v zmysle platnej právnej úpravy v oblasti elektroenergetiky. Žiadal, aby Krajský súd v Nitre podľa § 220 OSP druhý výrok rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 5C/57/2012-124 zmenil tak, že uloží odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 345 € a prizná mu aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 62,02 €. V prípade, že sa s vyššie uvedeným nestotožní, alternatívne žiadal, aby v časti týkajúcej sa druhého výroku napadnutého rozsudku uvedený rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a navrhovateľovi priznal aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 62,02 €.

Okresný súd Nové Zámky uznesením zo dňa 25.07.2014, č. k. 5C/57/2012-134 uložil odporkyňi, aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia zaplatila súdny poplatok za odvolanie v sume 55,50 € a ďalším uznesením zo dňa 25.07.2014, č. k. 5C/57/2012-135 uložil navrhovateľovi, aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia zaplatila súdny poplatok za odvolanie v sume 55,50 €.

Proti uzneseniu zo dňa 25.07.2014, č. k. 5C/57/2012-134 podala včas odvolanie odporkyňa a žiadala, aby predmetné uznesenie odvolací súd zrušil, pretože podľa jej názoru je ako spotrebiteľ priamo oslobodená od súdnych poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. za/ zákona č. 71/1992 Zb. vo všetkých sporoch, ktoré vznikli zo spotrebiteľskej zmluvy a aj v každom konaní, ktoré má (v rovine - nárokov) svoj základ v spotrebiteľskej zmluve a v zmysle § 52 OZ bez ohľadu na právnu formu každá zmluva, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom sa považuje za spotrebiteľskú.

Odporkyňa sa v písomnom podaní zo dňa 31.07.2014 vyjadrila k odvolaniu navrhovateľa, ktoré považuje za účelovú až špekulatívnu zmes klamstiev a poloprávd. Uviedla, že navrhovateľovi asi lepšie vyhovuje názov Kúpna zmluva a tvrdí, že dňa 27.11.2008 sa odpočet nevykonal z jej viny a nasledujúce pokusy boli bezvýsledné, nakoľko sa s ňou žiadnym spôsobom nepodarilo skontaktovať. Relevantnú zmluvu jej zaslali šesť dní po dátume 27.11.2008 a nemala ani tušenie, že ju niekto bude hľadať 27.11.2008 za účelom nejakého odpočtu. Všeobecné obchodné podmienky obdržala spolu so zmluvou až 03.12.2008, nikto jej nič nevysvetlil, ani nenapísal, že ju hľadali za účelom odpočtu 27.11.2008 a vyrozumela len toľko, že bude platiť mesačne 32,19 € za elektriku. Keďže 27.11.2008 nemala žiadnu zmluvu, bola by sama proti sebe, keby sa bránila sprístupniť odberné miesto navrhovateľovi a zároveň by musela byť jasnovídkou, aby vedela, že niekto zo strany navrhovateľa príde. Nemala žiadnu možnosť nejakým spôsobom zmeniť Všeobecné podmienky navrhovateľa, zmluvu mohla iba prijať alebo odmietnuť ako celok, cena jej vyhovovala vzhľadom na to, že všetci susedia sú približne v podobnej cenovej relácii a jej navýšenie cca o 400 % mesačne hneď od prvého dňa zmluvného vzťahu považuje za nehoráznosť. Žalobcovi sa približne po 66 mesiacoch ľahko bez dôkazov tvrdí, že sa s ňou nedalo skontaktovať 27.11.2008 ani nasledujúcimi pokusmi a dokonca to aj pekne znie a bola by proti sebe, keby konala tak ako tvrdí navrhovateľ a navyše sa preukázalo, že bol viackrát s ňou v tel. kontakte min. od januára 2009, keď jej dokonca uznal aj reklamáciu celkom prvej faktúry a kľudne mohol vzniesť požiadavku kontroly spotreby el. energie na odbernom mieste a táto causa ani nemusela existovať. Položila otázku navrhovateľovi, resp. jeho právnenému zástupcovi, na akom základe jej vlastne uznali reklamáciu prvej faktúry, keď tvrdia, že neumožnila urobiť odpočet spotreby elektriny 27.11.2008 a ani neskôr a ako vlastne o tejto reklamacii spolu komunikovali, keď tvrdia, že s ňou neboli v žiadnom kontakte. Pokiaľ navrhovateľovi uhrádzala faktúry v čiastke 32,20 €, tak to bolo preto, že na tejto čiastke sa ústne ako aj písomne dohodli. Odmietla platiť iba za to, na čom sa nedohodla a čo ani neodobrala.

Navrhovateľ podal odvolanie proti uzneseniu súdu prvého stupňa zo dňa 25.07.2014, č. k. 5C/57/2012-135 a žiadal, aby súd toto uznesenie zrušil alebo zmenil tak, že uloží navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za jeho odvolanie v správnej výške 20,50 €. Poukázal na to, že sa odvolal proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 06.05.2014, č. k. 5C/57/2012-124, ale len v časti, proti druhému výroku rozsudku, ktorým súd zvyšok návrhu zamietol a ten predstavuje istinu vo výške 345 € spolu s prísl., z čoho vyplýva, že predmetom odvolacieho konania je časť návrhu navrhovateľa v uvedenej výške 345 €. S poukazom na ustanovenia § 6 ods. 1, § 7 ods. 10, § 12 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov a položku 1 sadzobníka súdnych poplatkov konštatoval, že správna výška súdneho poplatku za ním podané odvolanie proti časti rozsudku vo výške 345 € predstavuje sumu 20,50 €.

Navrhovateľ sa tiež vyjadril k odvolaniu odporkyne. Uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so závermi prvostupňového súdu, ku ktorým dospel na základe vykonaného dokazovania a na základe ktorého dospel k svojmu rozhodnutiu, samozrejme okrem druhého výroku rozsudku, proti ktorému podal navrhovateľ odvolanie. K tvrdeniam odporkyne v jej odvolaní poznamenal, že ich považuje v celom rozsahu za účelovú obranu a špekulatívne tvrdenia, znamenajúce snahu zaviesť odvolací súd k mylným záverom, najmä s poukazom na ochranu spotrebiteľa a stavanie odporkyne do pozície údajne utláčaného subjektu. Medzi účastníkmi konania došlo k vzniku záväzkovo právneho vzťahu na základe uzatvorenia Zmluvy o združenej dodávke elektriny na základe telefonickej objednávky odporkyne dňa 26.11.2008, kedy začal navrhovateľ dodávať elektrickú energiu do odberného miesta odporkyne. Navrhovateľ ako dodávateľ je v zmysle § 27 ods. 2 písm. f/ v tom čase platného a účinného zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike povinný uzatvoriť zmluvu o dodávke elektriny na vymedzenom území s každým, kto o to požiada. V tomto prípade sa bezpochyby jedná o kúpnu zmluvu v zmysle úpravy Občianskeho zákonníka, ktorá nepredpisuje pre tento typ zmluvy obligatórnu písomnú formu, avšak konkludentne vznikol synalagmatický dvojstranný záväzkový právny vzťah medzi dvoma subjektmi. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy boli platné a účinné Všeobecné obchodné podmienky dodávky elektriny vrátane prevzatia odchýlky so zabezpečením distribúcie elektriny pre odberateľov v domácnosti spoločnosti ZSE Energia, a.s. Súčasne podľa čl. III ods. 3 odhadovaná výška faktúry za opakované dodanie tovaru a služby 1.000,- Sk (33,19 Eur), ktorá bezpochyby znamená výšku podľa predpokladaného odberu elektriny a tento sa vzhľadom na povahu samotnej dodávky a spotreby

elektriny (predmetu kúpnej zmluvy) môže meniť. Odporkyňa sa zaviazala podľa čl. III Zmluvy uhrádzať pravidelne spolu 11 preddavkových faktúr v odhadovanej výške 33,19 Eur, ale v súlade s VOP a platným cenníkom. Navrhovateľ si svoje zmluvné povinnosti riadne splnil, ale odporkyňa si tie svoje nesplnila, odvolávajúc sa len na zmenu výšky preddavkových faktúr, čo je bezpochyby svojvoľné prispôsobovanie si tak platného právneho ako aj zmluvného stavu, ako aj prejavom vyhýbania sa plneniu povinností. Nie je pravdivé tvrdenie odporkyne, že navrhovateľ svojvoľne zmenil výšku zálohových faktúr, nakoľko výška preddavkových faktúr sa vždy odvíja od celkovej spotreby konkrétneho odberateľa. Odporkyňa ako odberateľ v domácnosti mala okrem povinnosti zaplatiť za dodanú elektrinu a príslušné distribučné služby navrhovateľom vyfakturovanú cenu, mala tiež povinnosť sprístupniť, resp. mať verejne prístupný elektromer tak, aby mohlo dôjsť k reálnemu odpočtu tak ku dňu začiatku trvania zmluvného vzťahu ako aj v priebehu trvania zmluvného vzťahu, a to ex lége podľa § 30 ods. 2 ZE. To, že navrhovateľ vychádzal tak pri stanovení výšky preddavkovej faktúry ako aj vyúčtovacích faktúr z odhadovaného stavu spotreby odporkyne je výlučne z dôvodu porušenia povinnosti odporkyne sprístupniť určené meradlo (elektromer), a teda vykonať reálny odpočet stavu spotreby odporkyne. Dodávka elektriny a jej skutočný odber sa vopred nedajú exaktne a presne určiť, preto je vždy v Zmluve s odberateľom v domácnosti ako spotrebiteľom uvedené „odhadovaná výška“ preddavkových faktúr, nakoľko táto sa spravidla vždy mení v závislosti od skutočného odberu. O výške preddavkových faktúr na nadchádzajúce obdobie je odberateľ v domácnosti riadne informovaný vo vyúčtovacej faktúre za predchádzajúce obdobie, čo bolo vykonané aj v prípade odporkyne vo faktúre č. 7120474290. Zároveň je vo vyúčtovacej faktúre uvedený tak počiatočný ako aj konečný stav, z ktorého predmetná faktúra vychádza (a teda aj nadchádzajúce preddavkové platby) spolu s údajom, či je stav reálne odčítaný alebo stanovený odhadom, čo takisto nastalo aj v prípade odporkyne, keďže stavy boli stanovené odhadom. Táto možnosť je nie len že právom navrhovateľa v prípade neprístupnosti elektromera, ale v prípade odporkyne to bola jediná možnosť ako vyúčtovaciu faktúru vystaviť. Vyúčtovacia faktúra vždy zohľadňuje všetky dovtedy vystavené preddavkové faktúry, bez ohľadu na to, či boli alebo neboli zaplatené a výsledkom je preto rozdiel medzi celkovou spotrebou vynásobenou príslušnou cenou v konkrétnej sadzbe - produkte podľa platného cenníka a dovtedy vystavenými preddavkami. Z uvedeného vyplýva, že akákoľvek je výška preddavkových faktúr, ich súčet je v najbližšej vyúčtovacej faktúre odpočítaný od celkovej ceny, a preto je každá vystavená faktúra samostatne vymáhateľná. Právo na ochranu odberateľa v domácnosti ako spotrebiteľa je týmto nedotknuté a zostáva vždy zachované, keďže každý odberateľ má vždy právo spätnej kontroly ako aj právo reklamovať každú faktúru, má tiež právo požiadať o zníženie alebo zvýšenie preddavkových faktúr na ním stanovenú výšku, čo odporkyňa síce s neopodstatneným časovým odstupom využila a navrhovateľ jej vyhovel a naspäť znížil preddavkové faktúry na zmluvne predpokladaných 33,19 Eur. Odporkyňa nereklamovala stav elektromera vyúčtovaný ku dňu 09.01.2009 a neumožnila odčítať reálny stav ani následne, čím sama zapríčinila existujúci stav a aj samotné zvýšenie preddavkových faktúr na nadchádzajúce obdobie. Navrhovateľ poskytol dostatočnú ochranu odporkyni ako spotrebiteľke, splnil svoje záväzky z právneho vzťahu, ale odporkyňa neuhradila de facto skoro žiadnu preddavkovú faktúru okrem štyroch v období až od apríla 2009 do júla 2009. Odporkyňa odber elektriny nikdy nepoprela, avšak za tento neuhradila od počiatku, resp. keď bola výška preddavkových faktúr 33,19 €, dokonca ani len časť z nich alebo iných, teda časť, ktorú si údajne mohla v tom čase dovoliť vzhľadom na jej finančnú situáciu.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako aj obe odvolaním napadnuté uznesenia v rozsahu a z dôvodov podaných odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolania oboch účastníkov proti napadnutému rozsudku ako aj proti uzneseniam sú dôvodné.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f/ súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, h/ súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Podľa § 1 OSP Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb.

Podľa § 3 OSP občianske súdne konanie je jednou zo záruk zákonnosti a slúži na jej upevňovanie a rozvíjanie. Každý má právo domáhať sa na súde ochrany práva, ktoré bolo ohrozené alebo porušené.

Podľa § 120 ods. 4 OSP súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr

súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Podľa § 132 OSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podľa § 212 ods. 3 OSP na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Systém neúplnej apelácie, ktorou je ovládané odvolacie konanie v sporových veciach, predpokladá, že skutková stránka veci sa objasní na súde prvého stupňa. Účastník musí preto všetky dôkazy, ktorými preukazuje svoje tvrdenia, predložiť alebo označiť pred súdom prvého stupňa, a to najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Na dôkazy predložené alebo označené neskôr súd v odvolacom konaní nemôže prihliadnuť. Výnimočne ich možno použiť iba za podmienok uvedených v ustanovení § 205a. Zákon súčasne tieto procesné následky viaže na vedomosť účastníka a ukladá súdu, aby každému účastníkovi, teda aj zastúpenému, poskytol poučenie. Poučenie súdu má rozhodujúci vplyv na možnosť napadnúť rozhodnutie opravným prostriedkom, pretože výrazne obmedzuje účastníka v možnosti predkladať a navrhovať dôkazy v ďalšom konaní. Z tohto dôvodu je nevyhnuté, aby si súd poučovaciu povinnosť splnil kvalifikovane. Poučenie musí teda plne zodpovedať zneniu ustanovenia § 120 ods. 4. Skutočnosť, že predseda senátu splnil voči účastníkom predmetnú poučovaciu povinnosť, musí vyplývať zo zápisnice o pojednávaní, teda že účastníci boli poučení v zmysle ustanovenia § 120 ods. 4 a že tomuto poučeniu porozumeli.

Z obsahu spisu je zrejmé, že súd prvého stupňa na pojednávaní dňa 6. mája 2014 (v zápisnici je nesprávne uvedený dátum: 06.05.2011), kedy vyhlásil rozsudok, nepoučil účastníkov konania podľa § 120 ods. 4 OSP.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia (§ 157 ods. 2 OSP), pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné (zásadné) otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach. Právo (účastníka) a povinnosť (súdu) na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého jurisdikčného aktu (rozhodnutia) (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 4/2009 zo dňa 29. júna 2010).

Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ako súčasť základného práva na súdnu a inú právnu ochranu vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 236/06). Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Z formulácie § 132 Občianskeho súdneho poriadku možno vyvodit', že súd je povinný navzájom si odporujúce dôkazy hodnotiť a zdôvodniť, napr. prečo niektoré z nich pokladá za nevierohodné, prečo niektoré odmietol vziať pri formulovaní rozhodnutia do úvahy, prípadne aj prečo sa niektorými dôkaznými návrhmi odmietol zaoberať vôbec. Tieto nedostatky odôvodnenia, spolu s tzv. opomenutými dôkazmi (o ktorých súd v konaní nerozhodol vôbec) zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia (Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 114/08 z 12. júna 2008).

Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne

objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS 115/03 z 3. júla 2003).

V prejednávanej veci je predmetom konania návrh navrhovateľa, ktorým sa domáha proti odporkyni zaplata sumy 929,66 eura s príslušenstvom, ktoré predstavujú úroky z omeškania z konkrétne vyfakturovaných ako aj náhrady trov konania, a to titulom nezaplata faktúr odporkyňou za odber elektriny, a to na základe Zmluvy o združenej dodávke elektriny číslo: 151 148 990 pre miesto spotreby číslo: 310 410 2760, ktorá bola uzavretá dňa 03.12.2008 medzi navrhovateľom ako dodávateľom a odporkyňou ako odberateľom. Dodávateľ sa v článku I. bod 1 zaviazal dodávať elektrinu do odberného miesta odberateľa uvedeného v článku II Zmluvy v dohodnutom množstve a čase a podľa sadzby dohodnutej v článku III. Zmluvy. Odberateľ sa zaviazal uhradiť za dodávku elektriny a Distribučné služby cenu dohodnutú v článku III. tejto Zmluvy. Podľa bodu 4 Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy sú platné a účinné Všeobecné obchodné podmienky dodávky elektriny vrátane prevzatia zodpovednosti za odchýlku so zabezpečením distribúcie elektriny pre odberateľov elektriny v domácnosti spoločnosti ZSE Energia, a.s.. V článku III Cena a platobné podmienky pod bodom 1 sa uvádza: Cena za dodávku elektriny a Distribučné služby sa účtuje podľa sadzby dohodnutej v odseku 3 tohto článku III. Zmluvy podľa cenníka pre domácnosti Dodávateľa platného v čase dodávky elektriny.. 2. Cenník pre domácnosti Dodávateľa platný v čase uzatvorenia tejto Zmluvy je prílohou tejto Zmluvy. 3 Dohodnutá bola sadzba D2 a obdobie vystavovania vyúčtovacích faktúr bolo dohodnuté ročne, pričom odhadovaná výška faktúry za opakované dodanie tovaru a služby bolo stanovená na 1.000,- Sk (33,18 EUR).

Súd prvého stupňa uvedenú Zmluvu o združenej dodávke elektriny vôbec neposudzoval aj podľa práv na ochranu spotrebiteľa, hoci je to priamo uvedené v ustanovení § 20 ods. 1 zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike a o zmene niektorých zákonov, pričom ani správne neuviedol číslo tohto zákona, keďže uvádzal zákon č. 655/2004 Z. z. Neposudzoval teda právny vzťah medzi účastníkmi konania vyplývajúci zo Zmluvy o združenej dodávke elektriny aj podľa zákona o ochrane spotrebiteľa a podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, platného a účinného v čase uzavretia Zmluvy dňa 03.12.2008, pričom vôbec bližšie neodôvodnil prečo v čase rozhodovania o návrhu navrhovateľa aplikoval na zistený skutkový stav ustanovenia § 20 ods. 1 a § 30 ods. 2 zákon č. 656/2004 Z. z., ktoré ustanovenia už v čase rozhodovania prvostupňového súdu o návrhu dňa 06.05.2014 neplatili, keďže boli zrušené zákonom č. 251/2012 Z. z. o energetike, a teda sa nezaoberal ani prechodnými ustanoveniami zákona č. 251/2012 Z. z. Prvostupňový súd sa tiež vôbec nezaoberal tým, či bol vôbec dôvod na zmenu výšky zálohových platieb za dodávku elektriny uvedenej v Zmluve v sume 33,19 eura mesačne, keď ročný počet faktúr bol stanovený počtom (číslom) 11. Na navrhovateľovi bolo dôkazné bremeno, aby dôkazmi preukázal, prečo stanovil odhadom odpočet elektriny a kedy odporkyňa znemožnila poverenej osobe prístup k meradlu, čo bol dôvod na zmenu výšky preddavkových platieb za odber elektriny, keďže odporkyňa poprela, že by ju 27.11.2008 niekto hľadal za účelom nejakého odpočtu a konštatovala, že relevantnú zmluvu jej zaslali šesť dní po dátume 27.11.2008 a Všeobecné obchodné podmienky obdržala spolu so zmluvou až 03.12.2008, nikto jej nič nevysvetlil, ani nenapísal, že ju hľadali za účelom odpočtu 27.11.2008 a vyrozumela len toľko, že bude platiť mesačne 32,19 € za elektriku.

Dôkazným bremenom treba rozumieť procesnú zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní nebolo preukázané jeho tvrdenie a že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, pre nečinnosť účastníka konania (v dôsledku nespĺnenia povinnosti uloženej mu § 120 ods. 1 OSP) alebo vôbec (objektívne vzaté) nemohla byť preukázaná. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena je nepriaznivý výsledok sporu, ktorý postihuje toho účastníka, na ktorom spočívalo dôkazné bremeno a ktorý sa dostal do dôkaznej núdze (neponúkol alebo nevedel ponúknuť súdu také dôkazné prostriedky, ktorými by sa preukázali pre výsledok sporu rozhodujúce skutočnosti). Záver o tom, že účastník neunesol dôkazné bremeno, možno urobiť len vtedy, ak hodnotenie dôkazov, ktoré boli v konaní vykonané, neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia účastníka, ale ani o tom, že by boli nepravdivé. Takýto záver je však možné vyvodiť len vtedy, ak je vykonané všetko dostupné dokazovanie. Rozsah dôkazného bremena, teda okruh skutočností, ktoré konkrétne musí účastník konania preukázať, zásadne určuje hmotnoprávna norma, ktorá sa má na sporný vzťah aplikovať a z ktorej potom vyplýva, kto je nositeľom dôkazného bremena, teda kto z účastníkov konania je povinný stanovený okruh skutočností preukázať, a ktorého potom pri nespĺnení tejto povinnosti postihuje nepriaznivý následok v podobe neúspechu v spore. Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností spočíva na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. V tomto ohľade treba zdôrazniť, že rozhodnúť

v neprospech účastníka v dôsledku neunesenia dôkazného bremena možno len vtedy, ak zhodnotenie všetkých, účastníkom navrhovaných a riadne vykonaných dôkazov, neumožňuje súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia účastníka a ani o jeho nepravdivosti; z dôvodu, že účastník neunesol dôkazné bremeno však nie je možné rozhodnúť v jeho neprospech ak ním navrhované dôkazy na preukázanie rozhodujúcich skutočností neboli súdom riadne, resp. vôbec vykonané.

Súd prvého stupňa ničím neodôvodnil, prečo zaviazal odporkyňu zaplatiť aj zálohovú faktúru č. 7493788958 za obdobie od 26.11.2008 do 14.12.2009, keď v odôvodnení rozsudku uvádzal, že účastníci konania uzatvorili Zmluvu 03.12.2008.

Neúplnosť zistenia skutkového stavu súdom prvého stupňa, nedostatočné odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa v jeho vyhovujúcej i v zamietajúcej časti výroku a absencia právneho posúdenia aj z pohľadu právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa viedla odvolací súd ku konštatovaniu nielen nesprávneho právneho posúdenia veci ale aj k nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku, preto ho odvolací súd zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP). Úlohou súdu prvého stupňa bude v ďalšom konaní odstrániť vytýkané nedostatky, doplniť dokazovanie za účelom riadneho zistenia skutkového stavu a vec potom aj správne právne posúdiť a rozhodnutie odôvodniť v súlade s ust. § 157 ods. 2 OSP tak, aby bolo preskúmateľné.

Podľa § 224 ods. 3 OSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Podľa § 226 OSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Pokiaľ ide o odvolanie odporkyne proti uzneseniu prvostupňového súdu zo dňa 25.07.2014, č. k. 5C/57/2012-134, ktorým jej uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie v sume 55,50 eura, odvolací súd toto uznesenie podľa § 221 ods. 1 písm. i/ OSP zrušil.

Podľa § 4 ods. 2 písm. za/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch od poplatku je oslobodený spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu.

Pretože odporkyňa je v tomto spore spotrebiteľom a spotrebiteľ je priamo zo zákona o súdnych poplatkoch (§ 4 ods. 2 písm. za/ zákona č. 71/1992 Zb.) oslobodený vo všetkých sporoch, ktoré vznikli zo spotrebiteľskej zmluvy a aj v každom konaní, ktoré má (v rovine nárokov) svoj základ v spotrebiteľskej zmluve, odvolací súd napadnuté uznesenie o poplatkovej povinnosti odporkyne ako vecne nesprávne zrušil. Odvolací súd poznamenáva, že odporkyňa sa odvolala len proti výroku rozsudku vo vyhovujúcej časti návrhu, t. j. v sume 584,66 eura s príslušenstvom, preto súd prvého stupňa nesprávne vypočítal výšku poplatku 55,50 eura za odvolanie ako 6 % zo sumy 929,66 eura, hoci mal poplatok vo výške 6 % vypočítať zo sumy 584,66 eura.

Podľa § 220 OSP odvolací súd zmenil odvolaním navrhovateľa napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 25.07.2014, č. k. 5C/57/2012-135, ktorým súd uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie v sume 55,50 eura a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie v sume 20,50 eura na účet súdu prvého stupňa, v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa odvolal len proti výroku rozsudku, ktorým súd jeho návrh vo zvyšku zamietol a táto zamietajúca časť predstavovala istinu 345 eur s príslušenstvom, takže predmetom odvolacieho konania a tým aj základom poplatku navrhovateľa v odvolacom konaní v zmysle § 7 ods. 10 prvá veta zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, podľa ktorého v odvolacom konaní je základom poplatku cena nároku uplatňovaného v odvolaní, mala byť suma 20,50 eura, predstavujúca podľa položky 1 Sadzobníka súdnych poplatkov sadzbu 6 % z ceny nároku navrhovateľa v odvolaní a nie suma 929,66 eura.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.